

Apelācijas sūdzība, ko 2018. gada 26. jūlijā Inge Barnett iesniedza par Vispārējās tiesas (devītā palāta) 2018. gada 16. maija spriedumu lietā T-23/17 Barnett/Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komiteja (EESK)

(Lieta C-503/18 P)

(2018/C 381/15)

Tiesvedības valoda – franču

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: Inge Barnett (pārstāvji: S. Orlandi un T. Martin, advokāti)

Otra lietas dalībniece: Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komiteja (EESK)

Prasījumi

Galvenokārt:

- atcelt Vispārējās tiesas 2018. gada 16. maija spriedumu *Barnett/EESK*, T-23/17, EU:T:2018:271;
- atcelt EESK 2016. gada 21. marta lēmumu, kas pieņemts, izpildot 2015. gada 22. septembra spriedumu *Barnett/EESK*, F-20/14, EU:F:2015:107;
- piespriest EESK atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pakārtoti:

- atcelt Vispārējās tiesas 2018. gada 16. maija spriedumu *Barnett/EESK*, T-23/17, EU:T:2018:271;
- atcelt EESK 2016. gada 21. marta lēmumu, kas pieņemts, izpildot 2015. gada 22. septembra spriedumu *Barnett/EESK*, F-20/14, EU:F:2015:107;
- piespriest EESK samaksāt apelācijas sūdzības iesniedzējai 207 994,14 EUR kā atlīdzību par nodarīto mantisko kaitējumu, kam pieskaitīti nokavējuma procenti, kuri aprēķināti no dienas, kad iestājies maksājuma veikšanai paredzētais termiņš, pēc ECB noteiktās likmes galvenajām refinansēšanas operācijām, to palielinot par 3,5 punktiem, kā arī 25 000 EUR kā atlīdzību par nodarīto morālo kaitējumu;
- piespriest EESK atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Apelācijas sūdzības iesniedzēja apgalvo, ka Vispārējā tiesa ir pieļāvusi vairākas kļūdas tiesību piemērošanā, uzskatīdama, ka, izpildot Vispārējās tiesas spriedumu, EESK varēja atkārtoti pārbaudīt apelācijas sūdzības iesniedzējas kandidatūru, ņemot vērā tikai iespējamās dienesta intereses, kas esot bijušas identificētas trīs gadus pēc pirmā lēmuma par viņas kandidatūras noraidīšanu pieņemšanas un pusēm neesot bijušas zināmas līdz 2016. gada 21. martam. Šīs iespējamās dienesta intereses, kas apelācijas sūdzības iesniedzēju izslēdz no to personu saraksta, kas var izmantot attiecīgās tiesības, jo viņa esot vajadzīga pienācīgas dienesta darbības nodrošināšanai, nav saistītas ar piemērojamajiem EESK Vispārīgajiem īstenošanas noteikumiem (VĪN). Turklāt šīs iespējamās dienesta intereses tika norādītas, neapspriežoties ar Apvienoto komiteju. Šī Apvienotā komiteja 2013. gadā tomēr bija norādījusi, ka gadījumā, ja kāda no abām personām, kas var izmantot attiecīgās tiesības, no tām atteiksies, tiks piedāvāts šo priekšrocību piešķirt apelācijas sūdzības iesniedzējai, ņemot vērā dienesta intereses.

Apelācijas sūdzības iesniedzēja arī apgalvo, ka Vispārējā tiesa nav ievērojusi *res judicata* spēku, kāds piemīt Vispārējās tiesas spriedumam.

Visbeidzot, pārsūdzētajā spriedumā ir pieļauta kļūda tiesību piemērošanā, jo Vispārējā tiesa uzskatīja, ka, lai gan tika atcelts juridiskais pamats, kas ir vajadzīgs apstrīdētā lēmuma pieņemšanai, EESK kompetencē joprojām bija pieņemt lēmumu attiecībā uz apelācijas sūdzības iesniedzējas kandidatūru. Atbildot uz šo pamatu, Vispārējā tiesa turklāt sagrozīja argumentus, kas bija pausti, lai pamatotu apelācijas sūdzības iesniedzējas izvirzīto iebildi par kompetences neesamību.

Apelācijas sūdzība, ko 2018. gada 9. augustā Marion Le Pen iesniedza par Vispārējās tiesas (sestā palāta) 2018. gada 19. jūnija spriedumu lietā T-86/17 Le Pen/Eiropas Parlaments

(Lieta C-525/18 P)

(2018/C 381/16)

Tiesvedības valoda – franču

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: Marion Le Pen (pārstāvis: R. Bosselut, advokāts)

Pārējie lietas dalībnieki: Eiropas Parlaments, Eiropas Savienības Padome

Prasījumi

— atcelt Vispārējās tiesas (sestā palāta) 2018. gada 19. jūnija spriedumu lietā T-86/17;

Līdz ar to:

— atcelt Parlamenta Ģenerālsēkretāra 2016. gada 5. decembra lēmumu, kurš ir pieņemts, piemērojot Eiropas Parlamenta Prezidija Lēmuma 2009/C 159/01 (2008. gada 19. maijs un 9. jūlijs) “par Eiropas Parlamenta deputātu nolikuma īstenošanas noteikumiem” ar grozījumiem 68. pantu, un ar kuru ir konstatēts prasījums 298 497,87 EUR apmērā;

— atcelt 2016. gada 6. decembrī saņemto paziņojumu par parādu Nr. 2016-1560, kurā apelācijas sūdzības iesniedzēja tika informēta, ka pret viņu ir konstatēts prasījums atbilstoši Ģenerālsēkretāra 2016. gada 5. decembra lēmumam par nepamatoti izmaksāto summu saistībā ar deputātu parlamentāro palīdzību atgūšanu, piemērojot Deputātu nolikuma īstenošanas noteikumu 68. pantu un Finanšu regulas 78., 79. un 80. pantu;

— lemt par naudas summu, kas ir jāpiešķir apelācijas sūdzības iesniedzējai par viņai nodarīto morālo kaitējumu, kurš izriet no nepamatotajām apsūdzībām, kas ir paustas vēl pirms izmeklēšanas noslēguma, par viņas tēla graušanu, kā arī par ievērojamo traucējumu viņas personiskajai un politiskajai dzīvei, kurš ir radīts ar apstrīdēto lēmumu.

— lemt par apelācijas sūdzības iesniedzējai piešķiramo naudas summu kā tiesāšanās izdevumu atlīdzinājumu;

— piespriest Parlamentam atlīdzināt visus tiesāšanās izdevumus.

— pirms sprieduma taisīšanas aicināt Parlamentu iesniegt CG k-dzes personas lietu, sarakstu par CG k-dzes ierašanās un aiziešanas laikiem attiecībā uz Parlamenta mītnes vietām Strasbūrā un Briselē, anonīmo vēstuli, uz kuras pamata tika uzsākta strīdīgā procedūra, un OLAF lietu par apelācijas sūdzības iesniedzēju un viņas palīdzi.